

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2018. évi február hó 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **vádlott neve** ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2017. szeptember hó 6. napján kelt 5.B.33/2016/28. számú **ítéletét megváltoztatja,**

A 60.000.- /Hatvanezer/ Ft vagyonekobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A lefoglalás megszüntetése mellett **A.A.**nak kiadni rendelt bűnjelek közül a 2 db. nylon tasakból a Bj.281/2016. tételszámon, 2. sorszám alatt kezelt 1 db. nylon tasakot - benne 81 db. kisebb tasakkal - elkobozza.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A **vádlott neve** vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

I n d o k o l á s :

A Székesfehérvári Törvényszék az 5.B.33/2016/28. szám alatti ítéletével **vádlott neve** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért, mint különös visszaesőt 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, kimondta, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A Székesfehérvári Törvényszék 9.B.271/2008/320.szám alatti ítéletével, mely a Fővárosi Ítéltábla 12.Bf.186/2014/36. szám alatti határozatával emelkedett jogerőre, kiszabott 3 év 10 hónap börtönbüntetéshez fűződő feltételes szabadságot megszüntette. A vádlottal szemben 60.000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett a bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés súlyosítása érdekében, míg a vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést az alábbi pontosítással és kiegészítéssel tartotta fenn. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett túlnyomó részt megalapozott tényállást állapított meg, azt a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján annyiban látta kiegészítendőnek, hogy a vádlott a kábítószer hígításához használatos kreatint egy műanyag zacskóban 115,1 gramm össztömegű fehér porként tárolta, valamint hogy a lefoglalt mérleg felületén lévő anyagmaradvány is amfetamint tartalmazott, melynek mennyisége nem számottevő. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállásból helytálló következtetést vont a vádlott bűnösségére, az anyagi jog szabályainak megfelelő a bűncselekmény minősítése is. Az irányadó büntetési tételkeret alsó határához közelítő büntetés azonban eltúlzottan enyhe. Az írásban indokolt ügyészi fellebbezést e körben annyiban pontosította, hogy a törvényszék helytállóan nem enyhítő, hanem súlyosító

körülményként értékelte a terhelti kábítószer fogyasztást. Tévesen vette azonban figyelembe enyhítő körülményként, hogy a kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának 4,7-szerese, azonban a különösen jelentős mennyiség alsó határának csak 47,4-47,5 %-a. A Btk. ugyanis a különösen jelentős mennyiségre való elkövetést a kábítószer-kereskedelem büntettének minősített eseteként nem nevesíti, így nem bír relevanciával, hogy a lefoglalt kábítószer mennyisége a Btk. értelmező rendelkezései szerinti különösen jelentős mennyiséggel milyen arányban áll. Ebből is következően nem enyhítő, hanem éppen súlyosító körülményként értékelendő az, hogy a vádlottól lefoglalt kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát többszörösen is meghaladta. Az így kiegészített súlyosító körülményekre, kiváltképp, hogy a vádlott a jelen eljárásban elbírált cselekményét hasonló bűncselekmény miatt korábban kiszabott szabadságvesztéshez fűződő feltételes szabadság ideje alatt követte el, vele szemben a középértékhez közelítő szabadságvesztés kiszabása indokolt. Kiegészítette a fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést azzal is, hogy a törvényszék törvénysértően járt el, amikor a vádlottal szemben 60.000 forint erejéig vagyonekobjást alkalmazott. Utalt e vonatkozásban arra, hogy a 60.000 forint az irányadó tényállás szerint a vádlott által megvásárolt és tőle lefoglalt kábítószer vételára volt. Ezzel a pénzüsszeggel tehát nem gazdagodott, így figyelemmel a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontjára és a 74/A. § (2) bekezdés a) pontjára is a vagyonekobjás alkalmazásának nincs törvényi alapja. Kiegészítette a fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést azzal is, hogy ugyancsak az irányadó tényállásból következik, hogy a bíróság által lefoglalt és **A.A.** egyéb érdekeltnek kiadni rendelt két darab nylontasak közül az egyik 81 darab kis tasakot tartalmazott, melyek a bűncselekmény tárgyi eszközei voltak, így azok elkobzása indokolt a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Összegezve tehát a fellebbviteli főügyészség indítványa a törvényszék ítéletének megváltoztatására, a szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékének súlyosítására, a 60.000 forint vagyonekobjására vonatkozó rendelkezés mellőzésére, és a 81 darab kis nylontasakot tartalmazó egy darab nylontasak elkobzására, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartva az átiratban foglaltakat röviden ismertette annak lényegesebb elemeit.

vádlott neve vádlott védője az enyhítést célzó fellebbezés keretében meghatározóan a cselekmény enyhébb minősülése és ebből is adódóan a büntetés mérséklése mellett érvelve hivatkozott arra, hogy a vádlott a kábítószer fogyasztást beismerte, kábítószer-függőnek vallotta magát. Ennek ellenkezőjét, vagyis, hogy a vádlott a nála feltalált kábítószer továbbértékesítés céljából vásárolta meg álláspontja szerint az eljárás során nem sikerült ítéleti bizonyossággal leigazolni. Nem merültek fel adatok arra, hogy **B.B.** bármilyen szintű kereskedelmi tevékenységet folytatott volna, erre nézve nem állnak rendelkezésre személyi bizonyítékok, bizonytalanság mutatkozik úgy a kábítószer beszerzésének, mind majdani esetleges továbbadásának körülményeit illetően is. Azok az eszközök, amelyekből az elsőfokú bíróság következtetést vont a vádlott kábítószer-kereskedői tevékenységére ugyancsak nem döntő bizonyítékok figyelemmel a vádlott édesanyjának nyilatkozataira is. Kétségesnek ítélte a védő a tényállást a vádlott kábítószer-függőségére vonatkozó megállapítására nézve is. E kérdés kapcsán hivatkozott arra, hogy a vádlottal szemben korábban folytatott eljárásban a szakértő megállapította a függőséget. Jelen eljárásban az erre vonatkozó, ezzel ellentétes megállapítást tartalmazó szakvélemény nem meggyőző, nem olvasható ki belőle, hogy milyen tényezőkre alapította a szakértő a véleményét. Hivatkozott emellett arra is, hogy az adott tényállás, abból adódóan az adott cselekmény minősítése sem egyeztethető álláspontja szerint a vegyész-szakértő nyilatkozataival, hiszen az egyértelmű a tekintetben hogy az általa bevizsgált kábítószer,- annak minősége miatt- kereskedelmi forgalomra alkalmatlan volt. Összességében tehát az adott bizonyítékok nem cáfolják azt a vádlotti védekezést, hogy az általa beszerzett kábítószer-élve az

alkalmi beszerezés lehetőségével- kizárólag saját fogyasztásra szánta. Ezért a védő ennek megfelelően kérte értékelni a vádlott cselekményét, ami az enyhébb minősülés folytán önmagában is indokolttá teszi a büntetés enyhítését.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent vádlott csatlakozott védőjéhez. Előadta, hogy előzetes letartóztatása alatt drog-prevenációs csoportfoglalkozásokon vesz részt és ezt a későbbiekben is folytatni kívánja.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási hibát, hiányosságot, amely miatt bármely bizonyítékot ki kellett volna rekeszteni a bizonyítéki körből. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállás túlnyomó részében aggálytalanul megállapítható volt. A nyomozóhatósághoz érkezett lakossági bejelentés alapján, miszerint **B.B.** kábítószerértékesít, vonták igazoltatás, ellenőrzés alá a vádlottat a lakóhelye előtti útszakaszon. A gépjárműve kesztyűtartójából ez alkalommal került elő, majd lefoglalásra az eljárás tárgyát képező kábítószer, mely következtében a nyomozóhatóság átvizsgálta a vádlott lakóhelyéről szolgáló ingatlant, a helyszíni szemle keretében fényképekkel is dokumentálva különböző tárgyak, pénzeszközök lefoglalására is sor került. Ezekre a bizonyítékokra épülhetett rá a vegyész-szakértő bevonásával készült vélemény is, melyekre alapítva tiszta, világos, nehezen támadható tényállásról beszélhetünk. Ami a tényállásnak a második, a saját fogyasztáson túli, a vádlott által tagadott részét illeti, azt az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok mérlegelésével kellett megállapítania. Ennek keretében a törvényszék pontról-pontra végig elemezte, ütköztette az eljárás egyes szakaszaiban előadott vádlotti védekezést az adott bizonyítékokkal, melynek eredményeként helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az nem hiteles, nem képezheti a tényállás alapját. **vádlott neve** vádlott az eljárás során a menet közben felmerült bizonyítékok tükrében különböző előadásokat tett lakhatására nézve, és arra vonatkozóan is, hogy az édesanyja lakásában talált, a kábítószer kereskedelemmel összefüggésbe hozható tárgyakhoz mennyiben van köze. Így az eljárás kezdeti szakaszában tagadta, hogy a lakásban lefoglalt mérleg az övé lenne, majd folytatódólag gyanúsított kihallgatása alkalmával - a vegyész-szakértői vélemény megállapításaira tekintettel - elismerte, hogy azt ő használta, az annak felületéről kimutatott amfetamin akkor került rá, amikor a saját fogyasztásra szánt kábítószer kimérte. Mindez nem volt egyeztethető azzal az állításával, hogy elfogását megelőzően dunaújvárosi bejelentett lakcímén lakott életvitelszerűen, ezért tovább módosította vallomását akként, hogy a mérleget csak az elfogását megelőző napon vásárolta. Előadása, mely szerint a baracsi házban lefoglalt nyelontasok abból a célból kerültek beszerzésre, hogy azokban édesanyja különböző növényi magvakat tároljon, ugyancsak alappal vetik fel ezen nyilatkozat hiteltelenségét egyrészt, mert a házkutatás során egyetlen olyan zacskót sem találtak, amelyben ilyen magvak lettek volna, másrészt a 81 db lefoglalásra került zacskó az ő általa használt szobából került elő. Ugyancsak nincs logikus magyarázat arra sem, hogy miért gyűjtögette volna édesanyja egy külön zacskóban a testvére által dísz tárggyá alakítás céljából átadott testépítő szeres dobozokban maradt kreatint, ha csak nem az, hogy azt a vádlott a kábítószer un. „felütéséhez” használta. Mindez pedig megint csak ellentmond a józan észnek abban az esetben, amennyiben a kábítószer valóban saját fogyasztásra szánta. Ráadásul ezt a védekezést egyébként a vádlott édesanyja sem erősítette meg, hiszen tanúvallomásában nem tett olyan kijelentést, hogy a dobozokban talált szermaradványokat külön zacskóba öntve tárolta volna. A vádlott azon előadását, mely szerint a lefoglalt kábítószer igen gyenge minőségű volt, a vegyész-szakértő egyértelműen megcáfolta. Nem hagyható figyelmen kívül ekörben az a tény sem, hogy a vádlott elfogására olyan tartalmú lakossági bejelentés alapján került sor, hogy a vádlott kábítószer terjeszt. Önmagában a vádlott előéletéből, vagyis, hogy előzőleg már két ízben került elítélésre kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt nem következne feltétlenül

a terjesztői típusú magaratás, de az adott körülményekből összességében okszerű, logikus mérlegelés eredményeként kizárólag csak arra a következtetésre lehet jutni, - mint ahogy azt az elsőfokú bíróság is tette-, hogy a vádlott a kábítószer nem saját fogyasztásra, hanem továbbértékesítés céljából vásárolta meg. Ezzel ellentétben, a vádlotti védekezésnek megfelelő tényállás csak akkor lenne megállapítható, ha az ítélet tábla ezeket a bizonyítékokat figyelmen kívül hagyva, teljesen eltérő bizonyítékértékelést végzett volna, erre azonban a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.

A törvényszék által megállapított tényállás megalapozott, azt csupán az ítélet tábla a fellebbezési főügyészség indítványa szerint, a Be.352.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján, az elfogadott bizonyítékoknak megfelelően annyiban egészíti ki, hogy a vádlott a 115,1 gramm össz tömegű kreatint, amely a kábítószer hígításához használatos, a nyári konyhában egy műanyag zacskóban tárolta, valamint a lefoglalt mérleg felületén nem számot tevő mennyiségben amfetamin anyagmaradvány volt. Ezzel a kiegészítéssel a törvényszék ítélete teljes mértékig megalapozott, így a Be. 352.§ /2/ bekezdése értelmében alapját képezhetette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére. Törvényes a cselekmény minősítése is. Az 1/2007. Büntető Jogegységi határozat szem előtt tartásával az elsőfokú bíróság e körben végig elemezve az adott tényállást, helytállóan mutatott rá, hogy a vádlott által kifejtett részecselekmények, a kábítószer beszerezése, készletezése, a terjesztéshez szükséges eszközök biztosítása a kábítószer-kereskedelem büntetett, azon belül is annak befejezett alakzatát valósították meg.

Az ügyészség részéről a súlyosítást célzó fellebbezés keretében számos helytálló érv hangzott el, melyekkel az ítélet tábla sem kíván vitába szállni. Kétségtelen, hogy a vádlott korábban már két ízben került elítélésre kábítószerrel visszaélés miatt. Jelen eljárásban elbírált cselekményét néhány hónappal szabadulása után, feltételes szabadság próbaideje alatt követte el. Ezek mind súlyosító körülményként értékelendők a büntetés kiszabása során. Fontos büntetéskiszabási tényező emellett azonban a cselekmény tárgyi súlya is, melynek meghatározásakor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a kábítószer nem került ki a forgalomba. A kábítószer mennyisége a Btk. 461.§-a szerint szabályozva büntetőjogi kategória függetlenül attól, hogy terjesztői vagy fogyasztói típusú magatartásról van-e szó. Kétségtelen, hogy ez előbbi esetben a bűncselekménynek nem minősítő körülménye a különösen jelentős mennyiség, ezzel együtt is jelentőséggel bír, valamifajta viszonyítási alapot jelent az adott cselekmény tárgyi súlyának megítélésekor. Ha ezt vesszük, a vádlottól lefoglalt, a jelentős mennyiség alsó határát 4,7 -szeresen meghaladó kábítószer mennyisége nem olyan mérvű, amelynek lényeges súlyosító hatást kellene tulajdonítani. Ezen túlmenően a büntetés mértékének meghatározásakor komoly szerepe van a fokozatosság követelményének is. A vádlottal szemben első fokon kiszabott 7 év szabadságvesztést a feltételes szabadság kedvezményének hiányában,- hozzászámítva a korábbi büntetésből letöltendő részt is- nem lehet súlytalannak tekinteni a korábbi 3 év 10 hónapi szabadságvesztéshez képest sem, nem mondható ki róla egyértelműen, hogy az nem alkalmas a büntetési célok elérésére. Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla nem kívánt a kiszabott büntetésen súlyosítani, de ebből következik, hogy annak enyhítése sem jöhetett jóba.

Helytállóan hivatkozott a fellebbezési főügyészség arra, hogy a törvényszék tévesen alkalmazott a vádlottal szemben 60.000 Ft-ra nézve vagyoneklóbzást. A Legfelsőbb Bíróság az 1/2008. Büntető jogegységi határozatában rámutatott, hogy a vagyoneklóbzás alkalmazása az értékesítésre szánt kábítószer megszerzésére fordított vagyona is kiterjed. Vagyis ennek értelmében a Btk. 74.§ /1/ bekezdés e/ pontja alapján jelen ügyben is vagyoneklóbzásnak lenne helye a kábítószer

megvásárlásakor kifizetett 60.000 Ft-ra nézve, vagyis a kábítószer ellenértékének, amennyiben az már nem lenne fellelhető, továbbadásának körülményei nem lennének tisztázhatók. **vádlott neve** vádlottól azonban a megvásárolt kábítószer elkobzásra került, így kétszeres értékelést, kétszeres vagyonelevonást eredményezne, ha az annak megszerzésére fordított összeg tekintetében a bíróság vele szemben még vagyonelevonást is alkalmazna.

Ezért az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be.372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta, a vagyonelevonásra vonatkozó rendelkezést mellőzte.

Helytállóan mutatott rá a fellebbviteli főügyészség arra is, hogy a vádlott édesanyjának, **A.A.**-nak kiadni rendelt egyik nylontasak és benne lévő 81db kisebb tasakok a bűncselekményhez köthetők, a kábítószer kiadagolására szolgáltak, így mint a bűncselekmény elkövetésnek eszközei a Btk. 72.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján elkobzás alá kell, hogy essenek, ezért ennek megfelelően döntött azok jogi sorsáról is a másodfokú bíróság.

A törvényszék ítéletének további rendelkezései törvényesek, ezért az ítélet tábla egyebekben azt a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ /1/ és /2/ bekezdésén alapszik.

Győr, 2018. február 6.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
előadó bíró

Dr. Élő András sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Székesfehérvári Törvényszék 2017. szeptember 6. napján kelt 5.B.33/2016/28. számú ítéletének meg nem változtatott része 2018. február 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

ő, 2018. február 6.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke